

[Finansministeren.]

udnyttelse af den fulde for personalet gældende arbejdstid samt at sikre, at overarbejdsbetaling m. m. alene ydes for faktisk præsteret overarbejde m. m. Det understreges, at overarbejdsbetaling alene kan ydes for overarbejde, der er såvel beordret som kontrollabelt. Finansministeriet er ikke bekendt med, i hvilket omfang kontrollen faktisk udøves ved anvendelse af kontrolure.

Finansministeriet finder det ikke hensigtsmæssigt at pålægge samtlige statsstyrelser en pligt til for alt personale at lade den præsterede tjeneste kontrollere via kontrolure. For en række tjenesters vedkommende vil kontrolure være helt overflødige, idet den ansattes tilstedeværelse vil være umiddelbart konstaterbar i medfør af tjenestens karakter. Dette vil f. eks. være tilfældet for skemalagt undervisning, for tjenester, der er tilrettelagt med henblik på kontinuerlig drift, samt for tjenester, der består i betjening af ekspeditionssteder, der er åbne for publikum i bestemte tidsrum.

Finansministeriet er imidlertid bekendt med, at visse statsstyrelser har etableret maskinel kontrol med personalets faktiske tilstedeværelse i forbindelse med etablering af ordninger med fleksibel arbejdstid (flex-tid).

Jeg kan i øvrigt meddele, at hr. Bernhard Baunsgaard ved spørgsmål nr. 390 af 15. juli 1977 har anmodet mig om at give oplysning om gældende praksis med hensyn til administrationen af cirkulæret angående godtgørelse for merarbejde til tjenestemænd, for hvem der ikke gælder en højeste tjenestetid, herunder oplysning om, hvor stort det samlede udbetalte beløb var i finansåret 1976-77 samt fordeling af udbetalinger på lønrammer og antal af personer og ministerier. Som det fremgår af mit svar af dags dato, har finansministeriet herefter iværksat en undersøgelse af samtlige ministeriers praksis for ydelse af godtgørelse for merarbejde.

Det bemærkes, at nærværende svar alene angår det i staten, folkeskolen og folkekirken ansatte personale. For kommunalt ansat personale har finansministeriet ingen kompetence til fastsættelse af retningslinjer.

Af *Gert Petersen* (SF) til udenrigsministeren (19/7 77):

»Vil den danske regering tage afstand fra de bestræbelser, der gøres på at udvikle en såkaldt

neutronbombe og på eventuelt at placere den i vesteuropæiske NATO-lande, derunder Danmark?»

(Spm. nr. 395).

Begrundelse.

Det er for nylig blevet oplyst af præsident Carter selv, at han støtter forsknings- og udviklingsarbejdet med den såkaldte neutronbombe. Det er ligeledes meddelt i pressen, at visse militære kredse inden for NATO har ytret ønske om, at neutronbomben, hvis den sættes i produktion, deployeres i det vesteuropæiske NATO-område.

Neutronbomben er karakteriseret ved, at den gennem bestråling tilintetgør levende væv i det ramte landområde, mens den skåner materielle værdier. Generalsekretæren for det vesttyske socialdemokrati, Egon Bahr, har med rette betegnet dette som udtryk for en total perversion af værdierne. Vi er åbenbart derhenne, hvor det skal anses for en særlig positiv fortjeneste ved et våben, at det kun slår mennesker og dyr ihjel, mens bygninger, maskiner osv. lades uberørte.

Bortset fra den etiske side af sagen må man gå ud fra, at udvikling af et kvalitativt nyt våben som neutronbomben, for slet ikke at tale om en deployering af dette våben, vil forstærke rustningskapløbet og øge den internationale spænding. Den amerikanske regerings godkendelse af udviklingsarbejdet med bomben er følgelig i strid med den afspændingspolitik, som den danske regering så ofte har udtrykt støtte til.

Selvfølgelig kan Danmark ikke forhindre USA i at udvikle et nyt våben. Men Danmark kan meddele, at det ikke vil tillade placering af et sådant våben på dansk område, og at det vil modsætte sig dets deployering i det vesteuropæiske NATO-område i det hele taget. Dermed kan vi indirekte påvirke beslutningsprocessen i en fornuftig retning.

Udenrigsminister *K. B. Andersens* svar (25/7 77):

USAs udvikling af den såkaldte neutronbombe er et rent nationalt anliggende, som den danske regering ifølge sagens natur ikke har eller har haft nogen indflydelse på. Jeg kan derfor kun være enig med hr. Gert Petersen i, at Danmark selvfølgelig ikke kan forhindre USA i at udvikle et nyt våben.

Spørgsmålet bliver først et NATO-anlig-